

er der et Punkt, som jeg ganske vist er lidt angstelig for at røre ved efter Thingets Optræden for et Dieblit siden og som vist vil skurre lidt i Ørene, men det er dog en Kjendsgjerning, der ikke kan negtes, og som Enhver, der har lidt Erfaring i saa Henseende, veed, nemlig at Kvindens Opdragelse ikke er ganske den samme i Danmark som i andre Lande og hvad jeg navnlig efter min egen Erfaring har faaet Indtryk af, er, at om det end ikke gjælder for alle Kvinder — der er naturligvis en stor Del Undtagelser — saa gjælder det dog, at der hos Kvindene ikke er den Alvor, der er en Betingelse for, at de kunne udføre den Slags ansvarfulde Pligter, som Telegrafvirksomheden fordrer; den er ikke altid til Stede hos vor unge, her i Landet opdragne Kvinde.

Berg: Det ærede Medlems Slutningsbemærkning bragte mig ind paa det Ønske at vi her i denne Sal havde Balgbarhed for Kvinden. Jeg tror ikke, at en saadan Øttring var fremkommen, hvis ikke det ærede Medlem var sikker paa, at vi ere 102 Mænd her. Jeg har hørt om mange Misligheder med Kasser, med Bortløben, falske Regnskaber og Rummel og Tummel, men jeg erindrer ikke i dette Dieblit, at der har været nogen Kvinde — jeg vil ikke sige med i Spillet, thi det siger man der altid er — men jeg vil sige, at jeg erindrer ikke, at de ere begaaede af en Kvinde, der har været ansat i Statens Tjeneste. Jeg vil bede den meget ærede Indenrigsminister udtale lige overfor det ærede Medlem — jeg føler mig overbevist om, at det ærede Medlem ikke vil have Ordet Mislighed anvendt i Betydning af Uredelighed hos Kvinden — opløse, om han i nogen Etat har haft nogen Kvinde som han har haft Bryderi med af den Art. Jeg tror at turde paastaa, at med Hensyn til Hæderlighed, Punktighed og Paalidelighed, da ere disse Stillinger lige saa sikre i Kvindernes som i Mændenes Hænder, og er der nogen Etat her i Landet, som jeg kunde ønske at Lovgivningsmagten, der jo bestaar af Mænd, ved Lov fortrinnsvis vilde bestemme for Kvinder, var det denne. Det ærede Medlem har aldeles Ret i, at Kvinden her til Lands i Almindelighed ikke faar den Uddannelse i Sprøg og almindelige reale Kundskaber som Manden faar, men hvis er Skylden? Har Lovgivningsmagten ikke lagt sin Interesse for Dagen overfor Uddannelsen af Mænd, og medens den hjælper med 1 Procent til kvindelig Uddannelse, giver den 99 pCt. til Mændene. Men ikke desto mindre er det jo sikkert nok, at vi til enhver saadan Plads have mange Fuld Ansøgere,

som ved egen Flid og egne Midler have erhvervet en Uddannelse, der staar fuldstændig ved Siden af, den de paagjældende Mænd, der ansættes i disse Embeder, have, og som gjøre dem fuldt ud skikkede til at udfylde Gjærningen. Det er ikke en Lovforslaget uvedkommende Sag, det Spørgsmaal, der er reist om Kvindens Lønningsforhold og Kvindens Berettigelse til at indtræde i denne Tjeneste. Det er en Sag, der, som alle Medlemmer vide, har været for her, lige siden Staten blev oprettet. Der var i de første Aaringer, baade i Finantsudvalget og ellers, stadig Pres paa Ministeren, idet man sagde: Ansat dog flere Kvinder ved Telegraf- og Postvæsenet, fordi man havde en Følelse af, at denne Del af Menneskeheden lider Uret paa saa mange Maader, navnlig her. Ministeren har ogsaa efterhaanden imødetkommet os. Jeg har ikke Tallene ved Haanden, men der er ansat et ikke ubetydeligt Antal Kvinder, dog altid i lavere og temmelig usikre Stillinger. Gjør det bedre ved Behandlingen af dette Lovforslag! Det er muligt, at endnu, eftersom Tankegangen nu en Gang er, visse overordnede Pladser maa forbeholdes Mændene, og lad det gaa, thi de skulle ud i andre Lande paa Statens Vegne, og man maa erkjende, at der kan være visse Hensyn at tage; men tag iøvrigt den store Almindelighed af Pladser og giv Kvinden, jeg vil sige, ikke blot fri Afgang til faglig Uddannelse, thi de skulle jo søge faglig Uddannelse, men hjælp hende ogsaa med Hensyn til Erhvervelsen af Kundskaber, og indrøm hende da, jeg vil ikke blot sige, lige Afgang med Mændene, men forbehold for hende udelukkende Afgang til visse Klasser af Embeder; thi ellers kommer hun ikke rigtig med. Jeg tror, at De ved at gjøre det ikke blot vil gjøre en god Gjærning, men begaa en Retfærdighedsbehandling mod den Del af Beboerne her i Landet, som, jeg gjentager det, i Virkeligheden paa alle Punkter skydes tilside. Ingen almindelige borgerlige Rettigheder faar hun paa noget Punkt. Vi Andre skulle tale for os selv og for hende med, og vi give hende aldrig paa noget Punkt, hvor der er Tale om Statens Goder, lige Ret med os. Den, jeg vil ikke sige, Brutalitæt, men stygge Bane, den efter min Mening stygge Mand, der saaledes er inde i vor som i Landenes Lovgivning i Almindelighed, maa den frembrydende Humanitet fjerne. Det vil man kræve mere og mere, og jeg tror, vi maa fjerne det, og det vil vise sig kun at være Tegn paa de Mænds Civilisation, der begaa et saadant Skridt. Specielt skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, men det vil jeg